

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาชี้ชัดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรมและทักษะกระบวนการด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านภาษาจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องนำภาษาไทยมาใช้ให้ถูกต้อง การจัดการกระบวนการเรียนรู้ต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหา (คำพันธ์ ป๋องปาน และนิสิต สิบธุไพร. 2547 : 7-8) ส่งผลให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการทบทวน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อพัฒนาไปสู่หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551' ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็น มนุษย์ที่มีความสมดุล ทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และพลเมืองโลก ชีคมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย และมีพระมหากษัตริย์เป็น ประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถ เรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551 : 3)

กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อันเนื่องมาจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีข้อจำกัดหลาย ประการ ที่ต้องปรับปรุง จึงได้มีการทบทวนและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น มีการพัฒนาไปสู่ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีการจัดการเรียนการสอนที่ สะดวกขึ้น นอกจากปรับเอกสาร ปรับหลักสูตรแล้ว ยังได้ปรับกระบวนการสู่การปฏิบัติ รวมถึงกำหนดหน้าที่ของแต่ละฝ่ายไว้อย่างชัดเจน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และทักษะชีวิต

และประกอบอาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ (กระทรวงศึกษาธิการ.
2551 : 3 - 5)

ในระดับประถมศึกษากำหนดสาระการเรียนรู้หลักไว้ 8 กลุ่มสาระ กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย เป็นกลุ่มสาระที่สำคัญที่สุด ครูผู้สอนต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และ
สามารถปรับเปลี่ยน ประยุกต์วิธีการสอนเพื่อพัฒนา และปลูกฝังผู้เรียนให้มีความรู้
ความสามารถ มีจริยธรรม มีคุณธรรม และมีลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานการเรียนรู้
การที่จะให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้ค่านั้น จะต้องฝึกฝนอยู่เสมอ
เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทักษะต่าง ๆ ไปพร้อม ๆ กันทุกด้าน ตามควรแก่วัย สามารถใช้ภาษา
เป็นเครื่องมือสื่อสารความคิด ความเข้าใจ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้องและ
เหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 35) กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทยประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ 5 สาระ สาระการเรียนรู้ด้านการเขียน ถือเป็นทักษะที่
สำคัญที่สุด เพราะเป็นทักษะที่มีกระบวนการที่ซับซ้อน และเป็นทักษะที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง
เพราะการเขียนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม ที่ช่วยให้คนรุ่นหลังทราบความ
เป็นมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (วรณี โสมประยูร. 2542 : 139) นอกจากนั้นการเขียน ถือเป็น
ทักษะพื้นฐานที่แสดงออกในการเรียนการสอนทุกวิชาต้องอาศัยการจดบันทึก เพื่อรวบรวม
ถ้อยคำ หรือสรุปเรื่องราวที่ได้พบเห็น ได้ยิน ได้ฟัง และเพื่อเขียนตอบปัญหาต่าง ๆ
(ทิพย์สุดา จงกล. 2541 : 3) และการเขียนยังเป็นการถ่ายทอดความรู้สึก เรื่องราวต่าง ๆ ให้
ผู้อื่นเข้าใจในเรื่องที่เขียน มีความเป็นอิสระในการแสดงออกทางความคิด เป็นการเปิดใจตัวเอง
ให้ผู้อื่นทราบ ซึ่งสอดคล้องความคิดเห็นของ รัชนี ศรีไพรวรรณ (2527 : 10-12) กล่าวไว้ว่า
การสอนให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียน และสามารถแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ เป็นเรื่อง
ค่อนข้างยาก เพราะการเขียนต้องอาศัยการนำถ้อยคำ และความรู้จากประสบการณ์มาเรียบ
เรียงลำดับความคิดให้ต่อเนื่องกัน ด้วยเหตุนี้การเขียนจึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะแสดงพฤติกรรม
สร้างสรรค์ของผู้เขียนด้วย

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นลักษณะการเขียนอีกแบบหนึ่ง เป็นทักษะทางการใช้
ภาษา เช่นเดียวกับทักษะการพูด การสอนเขียนในระดับประถมศึกษา นับว่าเป็นงานที่ยากและ
สลับซับซ้อน ยิ่งกว่าการสอนอ่านและการสอนพูด เพราะการเขียนต้องอาศัยองค์ประกอบ
หลายอย่างรวมกัน คือ เด็กจะต้องมีการประสานกันระหว่างสมองกับสายตา และมือเป็นอย่างดี
ต้องใช้สมองเรียบเรียงความคิดที่จะนำมาเขียน เด็กจะต้องควบคุมกล้ามเนื้อมือเพื่อลากเส้น
ตัวอักษร สระ มาผสมกันเป็นคำ เป็นประโยค และเป็นเรื่องราวเพื่อสื่อความคิด คิดต่อสื่อสาร
(ฉวีวรรณจินดาพล. 2528 : 59)

ปัจจุบันเด็กและเยาวชนไทยยังมีปัญหาการอ่าน และการเขียน นักเรียนที่เรียนจบ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนยังอ่าน และเขียน ไม่คล่อง นักเรียนระดับมัธยมศึกษายังมีปัญหา
 เรื่องความเข้าใจในการอ่าน และค้อยในการเขียน ไม่ตระหนักในคุณค่าของภาษาไทย
 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551 : 1) และการจัดการเรียนการสอน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ที่เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประเทศอยู่ในระดับ
 ค่อนข้างต่ำ จากรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 ปีการศึกษา 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับประเทศ พบว่าจากการทดสอบ
 คะแนนเต็ม 100 คะแนน ได้คะแนนสูงสุด 95.00 คะแนน ต่ำสุด 0.00 คะแนน เฉลี่ย 42.02
 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.90 ระดับจังหวัด (จังหวัดร้อยเอ็ด) ได้คะแนนสูงสุด
 90.00 คะแนน ต่ำสุด 0.00 คะแนน เฉลี่ย 41.07 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ
 12.57 ระดับโรงเรียน (โรงเรียนบ้านโคกกลาง) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551
 นักเรียนเข้าสอบ 24 คน ได้คะแนนสูงสุด 67.50 คะแนนต่ำสุด 17.50 คะแนน เฉลี่ย 38.75
 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.63 และจากรายงานการทดสอบในระดับท้องถิ่น
 (NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำนักงานเขต
 พื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จังหวัดร้อยเอ็ด ในการทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ทั้ง 5 สาระ คะแนนเต็ม 40 คะแนน สาระการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด
 การใช้ภาษา ด้านวรรณคดีและวรรณกรรม แบ่งคะแนนให้ตามสาระคือ 8, 7, 10, 8 และ 7
 คะแนนตามลำดับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโคกกลาง ปีการศึกษา 2551 มี
 นักเรียนเข้าสอบ 15 คน ได้คะแนนเฉลี่ยทั้ง 5 สาระ คิดเป็นร้อยละ 39.33 สาระที่ได้คะแนน
 สูงสุด คือสาระการเรียนรู้ที่ 3 การฟัง การดู และการพูด คะแนนเต็ม 10 ได้คะแนนเฉลี่ย
 เท่ากับ 5.33 สาระที่ได้คะแนนต่ำสุด คือสาระการเรียนรู้ที่ 2 การเขียน คะแนนเต็ม 7 ได้
 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 คะแนน (สำนักเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1. 2551 : 3)

ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยไม่บรรลุจุดประสงค์มีหลาย
 ประการ ทั้งด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอน สื่อและอุปกรณ์ จากการศึกษาค้นคว้าหาวิธีสอน
 นวัตกรรมต่าง ๆ ของนักวิชาการ นักศึกษา หน่วยงาน และครูอาจารย์ ซึ่งนำมาทดลองใช้เพื่อ
 แก้ปัญหา และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 ผลการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่า
 แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่ง ที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริม สำหรับให้
 นักเรียนฝึกปฏิบัติ ส่งผลให้เกิดความรู้ความเข้าใจช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาคิดยิ่งขึ้น

(วิมลรัตน์ สุนทร โรจน์. 2544 : 130 -134) จากผลงานวิจัยของ สมพิศ คงทรง (2549 : 86-88) ที่ได้ทำการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สุภาพ ช่างสอน (2548 : 116-117) ที่ได้ศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบ SYNECTICS และขวัญฤทัย แสนพันธ์ (2545 : 82-84) ที่ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือ โดยการใช้แบบฝึกสร้างสรรค์ต่อผลสัมฤทธิ์ในการเขียนกลอนสุภาพของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยดังกล่าวพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากสภาพปัญหาและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนจึงได้แสวงหาแนวทางแก้ปัญหา และพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในด้านกระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะ สามารถพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้อย่างไร และระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

สมมุติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาไทยหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา แบ่งออกเป็นดังนี้
  - 1.1 เนื้อหา(แผนการจัดการเรียนรู้)มี 8 แผนใช้เวลาสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง
  - 1.2 แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ภาษาไทยจำนวน 8 ชุด ได้แก่
    - ชุดที่ 1 เรื่อง การคัดลายมือ
    - ชุดที่ 2 เรื่อง การเขียนสื่อสาร(บัตรเชิญ คำอวยพรและคำขวัญ)
    - ชุดที่ 3 เรื่อง การวิพากษ์วิจารณ์จากการอ่านและการฟัง
    - ชุดที่ 4 เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิด
    - ชุดที่ 5 เรื่อง การเขียนย่อความ
    - ชุดที่ 6 เรื่อง การเขียนจดหมาย
    - ชุดที่ 7 เรื่อง การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น
    - ชุดที่ 8 เรื่อง การเขียนเรื่อง และการเขียนเรียงความจากภาพ
2. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมายและตัวแปร
  - 2.1 กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโคกกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 15 คน
  - 2.2 ตัวแปรที่ใช้
    - 2.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.2.2 ตัวอย่าง ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาไทย และ ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. ขอบเขตด้านพื้นที่และระยะเวลา

3.1 พื้นที่โรงเรียนบ้านโลกกลาง อำเภอดุสิต กรุงเทพมหานคร จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

3.2 ระยะเวลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนคัดลายมือ เขียนบัตรเชิญ คำอวยพร และคำขวัญ การวิพากษ์วิจารณ์จากการอ่าน และการฟัง การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด การย่อความ การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครอง และญาติ การเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น การเขียนเรื่องและการเขียนเรียงความจากภาพ ตามแนวคิดของตนเอง

การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง กระบวนการปรับปรุงความสามารถด้านการเขียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การคิดในหลายทิศทาง ทำให้คิดได้อย่างกว้างขวาง โดยใช้จินตนาการและความคิดอิสระ นำไปสู่การค้นพบสิ่งแปลกใหม่ โดยมีสิ่งเข้าเป็นตัวกระตุ้น คือ แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฝึกปฏิบัติกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีจำนวน 8 ชุด ประกอบด้วย

- ชุดที่ 1 เรื่อง การคัดลายมือ
- ชุดที่ 2 เรื่อง การเขียนสื่อสาร(บัตรเชิญ คำอวยพรและคำขวัญ)
- ชุดที่ 3 เรื่อง การวิพากษ์วิจารณ์จากการอ่านและการฟัง
- ชุดที่ 4 เรื่อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิด
- ชุดที่ 5 เรื่อง การเขียนย่อความ
- ชุดที่ 6 เรื่อง การเขียนจดหมาย
- ชุดที่ 7 เรื่อง การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

ชุดที่ 8 เรื่อง การเขียนเรื่อง และการเขียนเรียงความจากภาพ

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกทักษะการเขียน
เชิงสร้างสรรค์ ตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคน ที่ได้จากการทำ
การทำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 8 ชุด และการทดสอบย่อยหลังเรียน ได้คะแนน
เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคน ได้จากการทำ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียน
เชิงสร้างสรรค์แล้ว ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง การ
เขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
จำนวน 30 ข้อ และแบบฝึกปฏิบัติการเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 1 เรื่อง

ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน
โดยการเปรียบเทียบคะแนนเพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนที่ได้จากการ
ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการ
เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก
ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ใช้ แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่มี
ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ซึ่งจะเป็นเครื่องมือพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์
2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโคกกลาง หลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สูงขึ้น
กว่าก่อนเรียน
3. ครูมีแบบฝึกทักษะประกอบการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพิ่มขึ้นและแบบฝึกทักษะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะ

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ระดับชั้นอื่นๆได้

4. นักเรียนเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยความสนุกสนานที่มีค่าต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY